

formálinum beinleiðis tað sama sum. hiti ella varmi, men merkir varma, sum vindur upp á seg, tí hann (her av klædnaðvum) verður forðaður at fara út í luftina.

IV

HÁTÍÐARLØTAN Á BÝ-ARBÓKASAVNINUM be-
gynnir. Stólarin ríka heldur illa. Annars er stílt. Pinnastílt. Býráðsformaðurin og formaðurin í virðislonarnevndini siga tað, sum sigast skal. Vit ansa eftir, at teir alla tíðina tosa um *yrkjaran* Rikard Long. Um hansara málfrøðsliga virki verður ikki sagt eitt orð. Guðrið H. Nielsen lesur nakrar yrkingar upp. Stuttligar yrkingar, vælsneiddar, men meinaleysar:

grivið meg undir, skorðað
meg langt
inn undir tarastabba,
hugsað um einki, prátáð
mangt
við kúving og gággukrabba.

So fitt. Fólkl flenna og brosa, fegin og blýðsnýðað. So góðsligt. So meinaleyst. Og knappliga kemur tað sum eitt skot. Vit eru inni á kyrnum.

Vit eru á deyðavatni. Uttanfyri valdar ta ráa lívið. Uppi við Kongaminni avbrýtur ein húsaeigari streymin fyri at sleppa av við ein óynsktan leigara. Úti á Peterhead skráar sonur ein kendan byggi-meistara og húsaleigara frá krananum og roynir at skola ein óynsktan leigara niður undir honum út á gøtuna. Men her, millum bleikar bókamenn, er friður. Kirkjugarðfriður. Tað stundar móti býráðsvali. Lurta! Hoyrir tú ikki, uttanfyri, býarins smáalcaponar grísla tenn! Men her valda strutsalótur. Her skal kinast og klappast.

»Her kemur«

Og nú hendir nakað undarligt. Í hesi forlornu kvirruni, har øll ansa eftir ikki at siga eitt óvugt orð, at vera so væl-signað sámulig og fitt og hjartaliga óektað, sigur knappliga ein maður sína meining. Elsti maður, ið inni er, heiðursgesturin sjálvur, er ektaður, sannur, og siterar, sum ein sigursælur rebelskur Nestor, ein fulltentur gamal rakki millum tannfellingar í bestu árum, burturúr sínum ógloymandi málsliga spottkvæði — »Náttarmarru hins ummandi mállamningsins«:

Her kemur várt fylgi av málsins bajøssum og u-umljóðsknessum...

Løtan brennir seg fasta í minnið. Menn skifta lit, Brýr rykkjast saman í treiskum ei-semi. Ryggir fettast í stældari u-umljóðsfanatismu. Nakkar bendast afturá í halgari anti-longskari vreiði. Ein heimspekingur, sum alla tíðina hevur sitið deviltog óstillur, sitið og ikið aftur og fram á stólinum, situr knappliga pinnastillur. Ikki eitt kis hoyrist. Ikki ein stólur ríkir. Tá ið ein lota er farin, fer virðislonarformaðurin fram og nippir í skaldið, meðan hann samstundis hyggur sigandi at urinum. Men tað er ikki at bjóða til. Hann nippir eina ferð aftrat. Men tað er sum at sletta vatn á gás. Yrkjarin fer seg lidnan. Hvat annað var hann komin oman higar til?

Á langlegg

Og nú, sum var tað sjálvur Shakespeare, meistarinn av øllum meistarum í antiklimaksum, sum hevur skipað fyri hesum sjáldsama sjónleikinum, og meðan ekkóid av Omar Khaijam sum kitlandi bruni strýkur gjøgnum heila-

bærkin, er løtan komin til at detta niður á langlegg. »Mat-ur og matgerð hava til allar tíðir verið týðandi tættir í fólks mentan, hvar á jørðini tey hava búleikað...« Líka sum íspegilin undirstrikar sorgarleikin, undirstrikar kóikibókaskaldið við hesum fyndarorðum ta mest sumblimu løtuna á Býarbókasavninum so dyggiliga, at hon aldri gloymist aftur.

Klokkan er tíggu. Hvat man heiðursgesturin hugsa? Vit vita tað ikki. Men meðan, um skamma stund, pinku-

desperados og dukku-cow-boyar verða bornir í gullstóli av fjeldini, smá, men ósvikiliga sejsmografisk tekin um tað komandi ný-fascistiska skalvalopið, og meðan býarins gangstarar búgva seg til til at skræða nøkur neyst niður aftrat, grópa nakrar grønar blettir upp aftrat og oyðileggja nøkur fornminni aftrat, renna einum í huga nøkur ørindi frá einari farnari tíð, eini mentunarligari triastíð, tá, so siga tey gomlu, ein býur fanst, ið kallaðist Havnin, tann deiliga Havn:

Mær fellur sita í teim gomlu stovum, hvar skuggar seg í rúnum hornum krógva, meðan á kvøldi undir loftarbogum í dökkum krúnum kertulugar glógva.

Mær fellur lesa í teim gomlu bókum, hvar bleiktir stavir á litfarnum bløðum mæ lata glimma, hvat í sálarkrókum seg rørdi — rætt sum nú — í gomlum døgum.

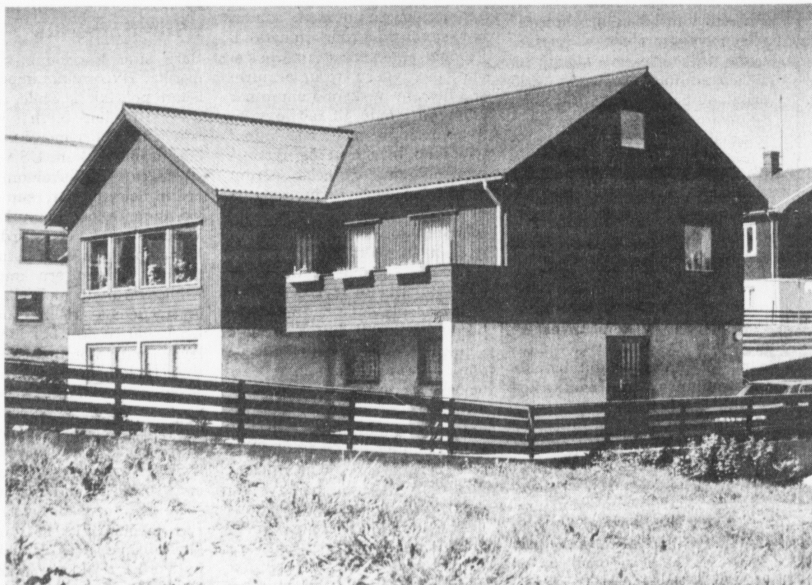
Mær fellur ganga í fjálgt í gomlum stræti, tá alt er stílt og ongar hurðar smella, og hoyra hvølt á náttar kvirrulæti mitt fótafar mót brúgvargróti gella;

og meðan rætt sum lyktir stjørnurnar hanga, meg villa burt í tíðirnar, ið vóru, og mest sum vita saman við mær ganga ókendar ættmenn, ið mær undan fóru.

Hanus Andreassen

TYPUHÚSVIRKIÐ - Tórshavn

Hús klár til uppsetan ella liðugt uppsett

*At seta fót undir egið
borð kostar nógvan
pening í dag. Tí eigur
at verða hugsað um
góðskuna.*

Hetta typuhúsið ið er sera væl umtókt kostar í dag bert kr. 255.000,- uppsett — alt timburarbeiði liðugt — eisini skápir, køkur, úthurðar, kjallaravindeygu — er iroknað prisin.

Alt gjørt úr 1. floks tilfari.

Hús B 2

Eru tygum í iva um hús — so ringið, skrivið ella komið inn á gólvið hjá okkum.

Vit geva fegin allar upplýsingar.

TYPUHÚSVIRKIÐ

v/ P/F HANS HILMAR DAM

Marknagilsvegur — 3800 Tórshavn

Tlf. 13362.